

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

עודד גרשון [אב"ד]

אלכס קיסרי

תמר שרון נתנאל

המערער בע"פ 7065-01-10

המשיבה בע"פ 7450-01-10

המשיבה בע"פ 8556-01-10

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

נגד

שאול קרליץ, ת"ז 003076189

המערער בע"פ 7450-01-10

המשיב בע"פ 7065-01-10

שמשון קרליץ, ת"ז 003076197

המערער בע"פ 8556-01-10

המשיב בע"פ 7064-01-10

די.סי.די יצרני תקליטורים בע"מ (בפירוק)
באמצעות ב"כ הכונס הרשמי

המשיב בע"פ 8556-01-10

1

פסק דין

2

3

השופט עודד גרשון (אב"ד):

4

5

1. מבוא

6

7 לפנינו שלושה ערעורים מאוחדים (ע"פ 7065-01-10; ע"פ 7450-01-10; ע"פ 8556-01-10)
8 על הכרעת הדין מיום 8.9.09 ועל גזר הדין מיום 24.11.09 של בית משפט השלום בחיפה
9 (כב' השופטת י' פרדלסקי) בתיק פלילי 2293/02.

10

11 בית המשפט הרשיע את הנאשם שמשון קרליץ (המשיב מס' 1 בע"פ 7065-01-10 והמערער
12 בע"פ 8556-01-10; להלן – "שמשון"), את הנאשם שאול קרליץ (המשיב מס' 2 בע"פ
13 7065-01-10 והמערער בע"פ 7450-01-10; להלן – "שאול") ואת הנאשמת די.סי.די יצרני
14 תקליטורים בע"מ (בפירוק) (המשיבה מס' 3 בע"פ 8556-01-10; להלן – "המשיבה" או –
15 "החברה") בעבירות הבאות:

16

17 א. עשייה והחזקת לוח, כדי לעשות בו העתקות מפרות של יצירה, שיש עליה
18 זכות יוצרים, עבירה לפי סעיף 3(1)(ו) לפקודת זכויות יוצרים (להלן –
19 "הפקודה");

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

ג. על המשיבה מס' 3 (החברה):

קנס בסך 250,000 ₪;

שמשון ושאול ערערו הן על ההרשעה והן על חומרת העונש.

המדינה ערערה הן על זיכוי הנאשמים כאמור לעיל והן על קולת העונש.

2. המתלוננים

א. הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות (להלן – "הפדרציה").

הפדרציה הינה תאגיד לניהול משותף של זכויות יוצרים. ככזו, הפדרציה מייצגת בארץ חברות ישראליות וזרות, בעלות זכויות יוצרים בהקלטות מוסיקליות מסויימות.

בין יתר תפקידיה שמשה הפדרציה, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, כתובת עבור גורמים אשר היו מעוניינים בייצור העתקות של הקלטות מוסיקליות מסויימות, המבקשים לברר האם הקלטות אלה נתונות לזכות יוצרים של אחת מן החברות המיוצגות על ידה.

ב. אקו"ם – אגודת קומפוזיטורים מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל (להלן –

"אקו"ם")

אקו"ם הינה חברה העוסקת בניהול זכויות יוצרים של חבריה, הכוללים את הרוב המכריע של המלחינים, המחברים והמו"לים למוסיקה בישראל, וכן של יוצרים אחרים חברי אגודות דומות בחוץ לארץ.

בין יתר תפקידיה שמשה אקו"ם, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, כתובת עבור גורמים שהיו מעוניינים בייצור העתקות של יצירות מוסיקליות מסויימות, המבקשים לברר האם יצירות אלה נתונות לזכות יוצרים של חבריה, או של יוצרים המיוצגים על ידה, ואשר מבקשים לקבל רישיון שימוש ביצירות אלה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
3. כתב האישום המתוקן
- א. בכתב האישום נטען כי החברה נוסדה בחודש פברואר 1992 כחברה פרטית מוגבלת במניות, שבין יתר מטרותיה, הקמה ויסוד של מפעל לייצור תקליטורים באזור התעשייה תפן (להלן – "המפעל").
- הון מניות החברה, עם רישומה, התחלק בין **שמשון ושאל** ורעיותיהם.
- ב. במהלך חודש ספטמבר 1992 הצטרפו **שמשון ושאל** ולרעיותיהם, כבעלי מניות, **פנחס עזרא והאחים שמעון וציון בן-גיגי**, בעלי חברת תפן-פלסט, אשר עסקה אותה עת, ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום, בין היתר, בייצור אריזות פלסטיק לתקליטורים.
- ג. במהלך חודש ספטמבר 1992 קיבלה החברה מעמד של מפעל מאושר, על-פי **החוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט – 1959**.
- ד. במהלך שנת 1992 החלו **שמשון ושאל** ובעלי המניות האחרים בחברה בהקמת המפעל ובמהלך שנת 1993 החל המפעל בייצור תקליטורים מסוגים שונים, לרבות תקליטורים מסוג **CD AUDIO** המיועדים, בין היתר, להשמעת יצירות מוסיקליות מוקלטות.
- ה. במהלך אוקטובר 1994 מכרו בעלי חברת תפן-פלסט את מניותיהם בחברה והרכב בעלי המניות השתנה, כך **שמשון ושאל** ורעיותיהם שבו להחזיק בכל מניות החברה. **האחים בן-גיגי** המשיכו לעבוד עם המשיבים כספקי קופסאות פלסטיק לתקליטורים.
- ו. במהלך נובמבר 1994 הצטרפו **שמשון ושאל** ורעיותיהם, שלושה בעלי מניות נוספים.
- ז. בחודש אוקטובר 1995 נוסדה חברת **די.סי.די ליין בע"מ (להלן – "די.סי.די ליין")**, כחברה פרטית מוגבלת במניות, אשר מטרתה, בין היתר, הקמת מפעל לייצור תקליטורים ריקים מסוג **CD – R (recordable)**, המיועדים לצריבה עצמית.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 מניות ההון של **די.סי.די ליין** התחלקו בין שלושת המשיבים.
2
- 3 ח. במהלך חודש פברואר 1996 קיבלה **די.סי.די ליין** מעמד של מפעל מאושר בהתאם
4 **לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט – 1959**, ובמהלך חודש מאי 1996, או בסמוך
5 לכך, השתנה הרכב בעלי המניות ב**די.סי.די ליין** כך שהחברה הפכה למחזיקת כל
6 מניותיה.
7
- 8 ט. במהלך חודש ספטמבר 1996, או בסמוך לכך, השתנה הרכב בעלי המניות בחברה
9 כך שרעיותיהם של **שמשון ושאל** החזיקו במניות החברה ביחד עם חברת **נ.ע.ר.**
10 **יעוץ והשקעות בע"מ.**
11
- 12 י. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש **שמשון** כמנכ"ל החברה וכמנכ"ל
13 **די.סי.די ליין.**
14
- 15 במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש **שאל** כמנהל בחברה וכמנהל **בד.סי.די**
16 **ליין.**
17
- 18 יא. המאשימה/המערערת טענה כי במועדים שונים, שאינם ידועים לה במדויק, בין
19 השנים 1996-1999, פנה **ציון בן-גיגי (להלן – "בן גיגי")** אל **שמשון** וביקש ממנו
20 לייצר עבורו תקליטורים מסוג **CD AUDIO** שיוטבעו בהם העתקות של יצירות
21 מוסיקליות, באמצעות מסטרים שיועברו למפעל. בנוסף, ביקש **בן-גיגי משמשון**, כי
22 על גבי תקליטורים אלה יודפסו עיצובים גרפיים, באמצעות שקפי פילמים שיועברו
23 למפעל. כל זאת, בתמורה לסכום כסף עליו סיכמו השניים. כאמור, **בן-גיגי** היה
24 שותף בחברה ולאחר מכן אחד מספקיה, ולפיכך הכיר היטב את **שמשון ושאל.**
25
- 26 יב. עוד נטען, כי התקליטורים שביקש **בן-גיגי** לייצר היו מיועדים, בין היתר, ל**יוסף**
27 **יוסף (להלן – "יוסף")**, לאמיר **דבש (להלן- "דבש")** ולאחים **דוד וחיים מרציאנו**
28 **(להלן – "האחים מרציאנו")**, אשר היו לקוחות של **בן-גיגי** ורכשו ממנו אריזות
29 פלסטיק לתקליטורים.
30
- 31 יג. המאשימה טענה כי במועדים שונים, שאינם ידועים לה במדויק, במהלך השנים
32 1996-1999, קישר **בן-גיגי** בין **יוסף**, **דבש** ו**האחים מרציאנו** לבין **שמשון**. מאותם
33 מועדים, ברוב המקרים, פנו הלקוחות הנ"ל ישירות ל**שמשון** בבקשות לייצר עבורם
34 תקליטורים מסוג **CD AUDIO**, שמוטבעות בהם העתקות של יצירות מוסיקליות,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 באמצעות מסטרים ושקפי פילמים שיועברו למפעל, וזאת בתמורה לסכום כסף עליו
2 סוכם. ראשית הקשר של **יוסף דבש**, כשותפים, עם **שמשון** התבצע באמצעות **יוסף**,
3 ומשנפרדו דרכיהם של השניים, המשיך **דבש** לעבוד באופן עצמאי מול **שמשון**.
4
- 5 יד. עוד טענה המאשימה כי במועדים שונים שאינם ידועים לה במדויק, במהלך השנים
6 1996-1999, פנו אל **שמשון גרגורי ורחולז (להלן – "ורחולז")** ואחרים וביקשו ממנו
7 לייצר עבורם תקליטורים מסוג CD AUDIO, שמוטבעות בהם העתקות של
8 יצירות מוסיקליות, באמצעות מסטרים ושקפי פילמים שיועברו למפעל, וזאת
9 בתמורה לסכום כסף עליו סיכמו.
10
- 11 טו. המאשימה הוסיפה וטענה כי במועדים שונים, שאינם ידועים לה במדויק, במהלך
12 השנים 1996-1999, העבירו **בן-גיגי, יוסף, דבש, ורחולז, האחים מרציאנו** ואחרים,
13 או מי מטעמם של אלה, למפעל, מסטרים המכילים יצירות מוסיקליות הנתונות
14 לזכות יוצרים, ולעתים אף שקפי פילמים עם הגרפיקות שהדפסתן מבוקשת על גבי
15 התקליטורים שיוצרו.
16
- 17 טז. המאשימה טענה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא עמדה לרשות החברה
18 מכונה המאפשרת ייצורם של סטמפרים באמצעות מסטרים, ולפיכך, המסטרים
19 היו נשלחים, בהנחיית **שמשון**, לחברות אחרות בארץ ו/או בחו"ל, על מנת
20 שתייצרנה מהם את הסטמפרים המאפשרים ייצור המוני של תקליטורים מסוג CD
21 AUDIO במפעל.
22
- 23 נטען שכאשר קיבל **שמשון**, או מי מטעמו, את המסטרים **מבן-גיגי, יוסף, דבש,**
24 **ורחולז, האחים מרציאנו ואחרים**, הוא הנחה את הפקידה **ליאת דנינו (להלן –**
25 **"ליאת")**, לטפל בשליחתם לייצור סטמפרים באחת מן החברות שברשותן המכשור
26 המתאים, וזאת מבלי שניתנה הרשאת בעלי זכויות היוצרים לעשות כן. עוד נטען,
27 כי **שאל** ידע על שליחתם של המסטרים לצורך ייצור הסטמפרים.
28
- 29 משהגיעו הסטמפרים למפעל, שיוצרו באופן המתואר לעיל, יוצרו מהם במפעל,
30 בהנחייתו של **שמשון** או בידיעתו, ובידיעת **שאל**, תקליטורים מסוג CD AUDIO
31 שמוטבעות בהם העתקות של אותן יצירות, מבלי שניתנה הרשאת בעלי זכויות
32 היוצרים ביצירות לעשות כן **(להלן – "תקליטורים מפרים")**.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 עוד נטען בכתב האישום המתוקן, כי את שקפי הפילמים שהעבירו למפעל **בן-גיגי**,
2 **יוסף, דבש, ורחולז, האחים מרציאנו ואחרים**, או מי מטעמם של אלה, כמו גם את
3 הרשתות שהופקו באמצעותם וששימשו להדפסה על גבי התקליטורים המפרים,
4 ולעיתים אף את הסטמפרים והתקליטורים המפרים שיוצרו עבור הלקוחות הללו,
5 הורה **שמשון** להעביר לחדר חשמל הממוקם מחוץ למפעל **(להלן – "חדר**
6 **החשמל")**, או למחסן הממוקם בגן התעשייה תפן **(להלן- "המחסן")**, על מנת שלא
7 ייחשפו בעת ביקורת או חיפוש במפעל. זאת, בניגוד לתשלילים ורשתות של
8 תקליטורים אחרים, שנשמרו בחדר הרשתות של המפעל בסמוך למכונת הדפוס.
9
- 10 יח. המאשימה טענה כי לאחר תהליך ייצור התקליטורים המפרים, במרבית המקרים,
11 הודפסו עליהם במפעל, בהנחיית **שמשון** או בידיעתו, ובידיעת **שאל**, הדפסי משי,
12 באמצעות שקפי הפילמים שהועברו למפעל מהלקוחות המוזכרים לעיל והאחרים.
13 בחלק מן המקרים, הורה **שמשון** לעובדיו למחוק משקפי הפילמים סימנים ו/או
14 מלל הקשורים לבעלי הזכויות.
15
- 16 יט. נטען שכשהסתיים תהליך ההדפסה על התקליטורים המפרים ולאחר שנארזו, הם
17 סופקו **לבן-גיגי, יוסף ורחולז, דבש, האחים מרציאנו ואחרים**. אספקת
18 התקליטורים ללקוחות אלה נעשתה בדרכים שונות, ולעיתים באמצעות **שמשון**
19 **ושאל** בעצמם. זאת, בניגוד לדרך האספקה הרגילה של המפעל באמצעות שליחים.
20
- 21 תמורת אספקת התקליטורים המפרים כאמור לעיל, שילמו הלקוחות הנ"ל את
22 הסכום עליו הוסכם, באמצעי תשלום שונים, ובמקרים רבים במזומן.
23
- 24 כ. המאשימה טענה כי בחלק מהמקרים, הורה **שמשון לליאת** שלא להוציא תעודות
25 משלוח, או חשבוניות בגין ייצור התקליטורים המפרים ללקוחות שהוזכרו לעיל.
26 זאת, בניגוד לדרך העסקים הרגילה של המפעל שבה, בדרך כלל, הוציאה הפקידה
27 חשבוניות ותעודות משלוח ללקוחות כשרים אחרים עם משלוח התקליטורים,
28 ולאחר קבלת התמורה אף שלחה קבלה ללקוח.
29
- 30 בחלק אחר של המקרים, הורה **שמשון לליאת** לרשום ללקוחות הנ"ל חשבוניות
31 הנחזות להיות כאלה שניתנו כנגד ייצור תקליטורי **CD-R (recordable)** ריקים
32 לצריבה, או **CD Rom (Read Only Memory)**, וזאת כדרך להכשיר שימוש
33 בכספים שמקורם ייצור מפר של תקליטורים עבור לקוחות אלה, ועל מנת שבעת

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 הצורך יחזה שהתקליטורים המפרים שיוצרו וסופקו ללקוחות היו תקליטורים
2 שלא הכילו העתקות מפרות של יצירות מוסיקליות אשר נתונות לזכות יוצרים.
3
- 4 **כא.** המאשימה הוסיפה וטענה כי במועדים שונים, שאינם ידועים לה במדויק, בין
5 השנים 1996-1999, הנחה **שמשון** את **יוסף, דבש, ורחולז, האחים מרציאנו ואחרים**
6 לעבוד ישירות מול **ליאת** בכל נושא ייצור התקליטורים עבורם. כמו כן, הורה
7 **שמשון לליאת** לקבל מהלקוחות הנ"ל ישירות את המסטרים, לשלחם למפעל
8 לייצור סטמפרים, לדאוג שהסטמפרים יועברו לייצור תקליטורים ותאם אספקתם
9 של התקליטורים ללקוחות. סיכום מחירי הייצור נעשה בין **שמשון** לבין הלקוחות
10 הנ"ל, וייצור התקליטורים המפרים ואספקתם, היו בידיעתם ובפיקוחם של **שמשון**
11 **ושאול** בשיטה שתוארה לעיל.
- 12
- 13 **כב.** המאשימה הוסיפה וטענה כי במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, יוצרו,
14 הודפסו ונמכרו **לבן-גיגי, יוסף, דבש, ורחולז, האחים מרציאנו ואחרים**, על ידי
15 המשיבים או בידיעתם, לא פחות **ממיליון (1,000,000)** תקליטורים מפרים (**בהתאם**
16 **לפירוט בנספח א' שצורף לכתב האישום המתוקן כחלק בלתי נפרד ממנו**).
- 17
- 18 **כג.** המאשימה טענה כי חלק מן התקליטורים המפרים מהווה העתקות מדויקות של
19 תקליטורים מקוריים, וחלקם האחר, הוא אוספים שלא יוצרו כמותם -ממגוון של
20 תקליטורים מקוריים. לעתים, כך נטען, אף יוצרו במפעל ונמכרו ללקוחות
21 המוזכרים לעיל, על ידי המשיבים או בידיעתם, תקליטורים מפרים אשר מכילים
22 העתקות של יצירות מוסיקליות, שרק מספר מועט של ימים קודם לכן הופצו
23 בשווקים.
- 24
- 25 **כד.** המאשימה טענה כי המשיבים לא פנו **לבעלי זכויות היוצרים** בהקלטות המועתקות
26 שהטביעו בתקליטורים המפרים, עובר לייצורם, למרות שידעו על קיומם של כאלה.
27 המשיבים אף לא פנו **לפדריציה**, עובר לייצור התקליטורים המפרים, על מנת לברר
28 האם ההקלטות המוסיקליות אשר הטביעו בהן נתונות לזכות יוצרים של אחת
29 החברות המיוצגות על ידה, למרות שידעו על קיומה. בנוסף לכך, לא הוצגו
30 למשיבים הרשאות מטעם בעלי זכויות היוצרים או מטעם הפדריציה בעניין זה,
31 עובר לייצורם.
- 32
- 33 **כה.** המאשימה הוסיפה וטענה כי המשיבים לא פנו **לאקו"ם**, עובר לייצור התקליטורים
34 המפרים, על מנת לברר אם היצירות המוסיקליות אשר הטביעו בהם נתונות לזכות
35 יוצרים של מי מחבריה, או של יוצרים חברי אגודות דומות בחו"ל, אשר **אקו"ם**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 אמונה על ניהול זכויותיהם ביצירות ועל גביית תמלוגים בגין שימוש בהן. כמו כן,
2 לא הוצג למשיבים אישור מטעם אקו"ם בעניין זה עובר לייצורם של התקליטורים
3 המפרים, זאת, למרות שידעו על קיומה של אקו"ם.
4

5 כו. המאשימה טענה כי המשיבים עשו את המעשים המתוארים בכתב האישום ללא
6 הסכמת בעלי זכויות היוצרים ביצירות המועתקות, או מי מטעמם.
7

8 המאשימה טענה כי במעשיהם המתוארים לעיל, עשו המשיבים והחזיקו ברשותם
9 לוחות כדי לעשות בהם העתקות מפרות של יצירות הנתונות לזכות יוצרים.
10

11 כן נטען כי במעשיהם המתוארים לעיל, התקינו המשיבים, בידועין, העתקות מפרות
12 של יצירות הנתונות לזכות יוצרים, במטרה למכרם.
13

14 עוד נטען כי במעשיהם המתוארים לעיל, מכרו המשיבים, בידועין, העתקות מפרות
15 של יצירות הנתונות לזכות יוצרים, בדרך מסחרית.
16

4. הכרעת הדין של בית משפט קמא

17
18
19 א. בית המשפט קמא הרשיע את המשיבים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום
20 בקובעו כי בתקופה שבין השנים 1996-1999 ביצעו שמשון ושאל בהיותם מנהלים
21 בחברה, שהינה מפעל לייצור תקליטים, את העבירות המיוחסות להם בכתב
22 האישום המתוקן. בית המשפט קבע כי מתוך 134 הכותרים המפורטים בנספח א'
23 לכתב האישום הפרו המשיבים את זכויות היוצרים לגבי 80 כותרים בלבד.
24

25 בית המשפט קבע כי בחברה יוצרו, תוך הפרת זכויות יוצרים, מאות אלפי כותרים
26 בהם הופרו זכויות היוצרים "אולם חלק מהתקליטורים (אין מדובר בכותרים)
27 יוצרו ללא מודעות הנאשמים לייצורם ויוצרו ביוזמת עדת המדינה ליאת, כשאת
28 התמורה "שלשלה" לכיסה". (הכרעת הדין בעמ' 1166).

29
30 ב. בית המשפט קמא שמע את העדים הרבים שבאו בפניו ולאחר שבחן את מכלול
31 הראיות בתיק, לרבות חוות דעת מומחים, בחר להעדיף את עדי המאשימה על פני
32 העדויות מטעם הנאשמים בקובעו כי מרבית העדויות מטעם המאשימה היו
33 מהימנות וסדורות והן לא נסתרו.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 בית המשפט קמא קבע כי מהראיות שנסקרו עולה כי לצורך יצור התקליטורים
2 הביאו הלקוחות לחברה פילמים ומסטרים, כאשר המסטרים נשלחו למפעלים
3 אחרים על מנת לייצר את הסטמפרים.
4
- 5 ד. בית המשפט קמא קבע, בהתבסס על עדויותיהם של נציגי אקו"ם ועדויות נוספות,
6 כי הוכח מעבר לספק סביר שבעת ייצור התקליטורים המפורטים בנספח א' לכתב
7 האישום המתוקן אכן הופרו זכויות יוצרים. נקבע כי הוכח מעבר לספק סביר
8 שהוחזקו בחברה פילמים שהינם חומרים מהם יוצרו בחברה תקליטורים מפרים
9 שזוהו על-ידי העדים שעבדו בחברה וכי אקו"ם לא נתנה רישיון לייצרם.
- 10 ה. בית המשפט קמא קבע, כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר את **היסוד**
11 **העובדתי** של ביצוע העבירות של התקנה לצורכי מכירה של העתקה מפרה של
12 יצירה הנתונה לזכות יוצרים וכן של עבירת מכירה בדרך מסחרית של העתקה
13 מפרה של יצירה הנתונה לזכות יוצרים.
14
- 15 בית המשפט קמא קבע כי מהעדויות עולה כי יוצרו בנאשמת כמויות מסחריות של
16 תקליטורים וכי הנאשמים לא בדקו שיש למזמינים זכויות יוצרים בתקליטורים.
17
- 18 ו. באשר לתקליטורים המפורטים בנספח א' לכתב האישום המתוקן קבע בית המשפט
19 קמא לאמור:
20

21 "מעדותם של העדים חגי, אשר, גרגורי, ארז ובלה, אשר
22 זיהו בבית המשפט חלק מהתקליטורים המפורטים בנספח
23 א' לכתב האישום, כתקליטורים שיוצרו בנאשמת ותוך
24 שנתתי אמון בעדותם לענין זיהוי התקליטורים על ידם,
25 אני קובעת שהוכח מעבר לכל ספק סביר שהתקליטורים
26 שזוהו ע"י העדים הנ"ל, יוצרו בנאשמת ומדובר ב- 80
27 כותרי תקליטורים. אני קובעת כי לאור עדותה של עדת
28 התביעה מרילין אביב שנתתי אמון מלא בעדותה, הוכח
29 מעבר לספק סביר שמדובר בתקליטורים שיוצרו ללא
30 רישיון מאקו"ם לעניין זכויות היוצרים במלל והלחן. לגבי
31 תקליטור ת/96 מצאתי שהוכח מעבר לספק סביר שיוצר
32 ללא רישיון מאקו"ם לעניין זכויות היוצרים במלל ובלחן
33 וזאת כעולה מעדותו של העד גרגורי ורחולז.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 עוד אני קובעת, כי התקליטורים שיוצרו בנאשמת, יוצרו
2 בכמויות מסחריות שכן מכל העדויות עולה שבנאשמת
3 יוצרו תקליטורים בכמויות מסחריות מכל כותרים בכמות
4 שלא פחתה מ- 300 עותקים ומדובר ביצור של אלפי
5 תקליטורים מפירים מכל כותר" (בסעיף 8, עמ' 1152-
6 1153 להכרעת הדין).

7
8 ואולם, בהמשך לדברים האלה קבע בית המשפט קמא באשר לחלק מהתקליטורים
9 ברשימה בנספח א', לאמור:

10
11 "אני דוחה את טענת המאשימה שניתן לקבוע מעבר לכל
12 ספק שהמאשימה הוכיחה לגבי תקליטורים המפורטים
13 בנספח א', 17, 65, 110 שהם מפרי זכויות יוצרים ביצורם,
14 על יסוד עדותו וחוות דעתו של העד ליבנה, שכן, לטעמי, לא
15 הוכח שהפדרציה בעלת זכויות יוצרים לגבי ההקלטה ולא
16 הובאו לעדות בעלי זכויות ההקלטה.

17
18 לכן לא ניתן, לטעמי, לקבל את עתירת המאשימה ולהרשיע
19 את הנאשמים ביצור ו/או במכירה ו/או החזקת חומרים
20 ליצור תקליטורים 65, 17, 110 על סמך עדותו של מומחה
21 מטעם התביעה, גדי ליבנה, שהעיד שכל התקליטורים
22 שבהם לא מדובר בגרסת כיסוי המפורטים בנספח א' לכתב
23 האישום, מפירים את זכות יוצרים שעניינה הקלטה.

24
25 לטעמי, לא ניתן להרשיע ולקבוע שהנאשמים הפרו זכויות
26 יוצרים (הקלטה) על סמך עדותו של עד התביעה יוחנן
27 באנון, אשר העיד ששימש כמנהל מחלקת אכיפה בפדרציה
28 הישראלית לתקליטים (להלן: "הפדרציה") בשנים 1997 –
29 2002, אשר איגדה 16 חברות תקליטים, שאחוז המוזיקה
30 שהם היו אחראים לה בארץ הוא 90% ולכל הרפרטואר
31 הבינלאומי שהופץ בארץ. העד הדגיש שוב ושוב בעדותו,
32 שזכויות היוצרים נמצאות בידי חברות התקליטים ולא
33 בידי הפדרציה" (בסעיף 9 להכרעת הדין, בעמ' 1153-
34 1154).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 בהמשך לדברים האלה, המשיך בית המשפט קמא וקבע באשר לתקליטורים ז.
2 המפורטים בנספח א', כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר שכל 134
3 התקליטורים בנספח א' יוצרו בנאשמת (**החברה**) אלא רק 80 מתוכם.
4
5 בית המשפט קמא נימק את קביעתו זו בנימוקים שלהלן:
6
7 **ראשית**, נקבע כי לא ניתן להתבסס על חוות הדעת של **המומחה מטעם המאשימה**
8 **מר ינס אולרייך** המתגורר בגרמניה ואשר העיד בבית המשפט שבהכשרתו הוא
9 טכנאי אלקטרוניקה שהוכשר לבצע בדיקות שבאמצעותן ניתן להשוות מקום יצור
10 של תקליטורים. בהקשר זה קבע בית משפט קמא כי לא ניתן להתבסס על חוות
11 דעתו ולקבוע לפיה שהתקליטורים יוצרו **בחברה** משום שהמאשימה כשלה
12 והתרשלה וכלל לא הוכיחה מעבר לספק סביר שהתקליטורים שנשלחו למומחה,
13 כתקליטורי הביקורת, הם תקליטורים שיוצרו **בחברה**.
14
15 **שנית**, נקבע כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח שהתקליטורים שנתפסו **בשדה**
16 **חמד**, לשם הועברו לאחר שנתפסו בפשיטה שנערכה במפעל, אכן יוצרו **בחברה**-
17 **הנאשמת**. בהקשר זה, הסתמכה המאשימה על זיהוי התקליטורים על-ידי עדת
18 המדינה **ליאת**, ואולם, נקבע כי עדותה של **ליאת**, שהינה עדת מדינה, טעונה סיוע
19 וכי לא ניתן למצוא סיוע בעדויות שהביאה המאשימה לעניין זה.
20
21 טענתם החילופית של הנאשמים (**המשיבים**), שכל התקליטורים שבהם הופרו
22 זכויות יוצרים הינם תקליטורים שהאחריות לייצורם רובצת על **ליאת**, שפעלה ללא
23 ידיעתם, ללא אישורם ותוך חריגה בסמכות - נדחתה.
24
25 ואולם, מחמת הספק קבע בית המשפט קמא שמתוך אלפי התקליטורים שהוכח
26 שיוצרו **בחברה** תוך ביצוע העבירות המיוחסות לנאשמים בכתב האישום, **חלק**
27 **מכמות הייצור** בוצע ללא ידיעת הנאשמים.
28
29 בהמשך הכרעת הדין נדרש בית המשפט קמא לשאלה אם עלה בידי המאשימה ח.
30 להוכיח מעבר לספק סביר שלנאשמים היה **היסוד הנפשי** הנדרש לביצוע העבירות
31 המיוחסות להם בכתב האישום, והשיב על כך בחיוב.
32
33 לעניין זה סקר בית המשפט קמא פסקי דין שונים הדנים ביסוד הנפשי הנדרש
34 בעבירות של זכויות יוצרים וקבע כי מעמד הנאשמים שניהלו את הנאשמת דומה
35 למעמדו של **בעל בית דפוס**, שכן הנזק בייצור תקליטורים מפירי זכויות יוצרים

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 בכמויות מסחריות רב מאוד במפעל ועל העוסק ביצור תקליטורים בכמויות
2 מסחריות לנקוט באמצעי זהירות. לפיכך, כך נקבע, **רמת החשד** הנדרשת על מנת
3 לייחס ידיעה אודות ייצור או החזקה של תקליטורים מפרים איננה גבוהה. היסוד
4 הנפשי הנדרש, אפוא, הינו **מודעות** לכל אחד מרכיבי העבירות אשר יוחסו לנאשמים
5 בכתב האישום.

6
7 בית המשפט קמא קבע, על סמך העדויות ומכלול הראיות בתיק, כי המאשימה
8 הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את היסוד הנפשי הנדרש להרשעתם של **שמשון**
9 **ושאול** בעבירות שיוחסו להם.

10
11 באשר למודעות **הנאשמת-החברה** נקבע כי מהראיות עולה שהוכח **שמשון**
12 **ושאול**, שהיו מנהלי **החברה**, ביצעו את העבירות במהלך תפקידם **בחברה** כשהם
13 מודעים לביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום. לפיכך, קבע בית המשפט
14 קמא כי הנאשמת נושאת באחריות מכח **סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-**
15 **1977**.

16
17 ט. על שום כך חתם בית המשפט קמא את הכרעת דינו כדלקמן:

18
19 "לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשמים **בביצוע**
20 **עבירות של עשייה והחזקת לוח, כדי לעשות בו העתקות**
21 **מפרות של יצירה, שיש עליה זכות יוצרים, עבירה לפי**
22 **סעיף 3(1)(ו) לפקודת זכויות יוצרים, בעבירה של התקנה**
23 **לצרכי מכירה של העתקה מפרה של יצירה הנתונה לזכות**
24 **יוצרים, עבירה לפי סעיף 3(1)(ב) לפקודת זכויות יוצרים,**
25 **כאשר לנאשמת מיוחסות העבירות הנ"ל ביחד עם סעיף**
26 **23(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז – 1977, כשכמות הכותרים**
27 **שהוכח בפני, כי יוצרו תוך הפרת זכויות מתוך נספח א'**
28 **הינו 80.**

29
30 אני קובעת כי יוצרו בנאשמת מאות אלפי תקליטורים בהם
31 הופרו זכויות יוצרים, אולם חלק מהתקליטורים (אין
32 מדובר בכותרים) יוצרו ללא מודעות הנאשמים ליצורם
33 ויוצרו ביוזמת עדת המדינה ליאת, כשאת התמורה
34 "שלשלה" לכיסה" (בעמ' 1166 להכרעת הדין; ראו
35 החלטה לתיקון הפרוטוקול מיום 24.11.09 כך שבשורה 11

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 במקום המילה "כותרים" תבוא המילה "תקליטורים",
2 הנוסח המצוטט לעיל הוא בהתאם לתיקון טעות הסופר).

5. גזר הדין

6 א. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ולאחר שנדחתה בקשת בא כח הנאשמים להפנות
7 את הנאשמים לקבלת תסקיר שרות מבחן בטרם הטיעונים לעונש, ניתן ביום
8 24.11.09 גזר הדין.

9
10 ב. בית המשפט קמא ציין בראשית דבריו כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים הפכו
11 לתופעה רחבת היקף שאף הביאה לשינויים בחקיקה ולהחמרת העונשים בגין ביצוע
12 העבירות הפוגעות בזכויות יוצרים. כך, למשל, עוד בשנת תשמ"ה תוקנה הפקודה
13 לעניין שיעור הקנסות באופן שהקנס שניתן להטיל בגין עבירה של הפרת זכויות
14 יוצרים עולה על מיליון ₪. מטרת המחוקק בתיקון הנ"ל, כך צויין, היתה לפגוע
15 בכיסם של אלה שמטרתם עשיית רווחים קלים תוך פגיעה ברווחיהם של אחרים
16 אשר עמלו רבות והשקיעו מזמנם, מכישרונם ומכספם ביצירות.

17
18 ג. בהמשך לאמור לעיל הדגיש בית המשפט קמא את החומרה היתרה שבהיקף
19 העבירות בהן הורשעו הנאשמים באומרו:

20
21 "הנאשמים הורשעו כאמור ביצור מאות אלפי תקליטורים
22 תוך הפרת זכויות יוצרים. אין להקל ראש בפגיעה בקנין
23 הרוחני, בנזק הכלכלי שנגרם לבעלי זכויות היוצרים
24 ובפגיעה ביחסי המסחר של מדינת ישראל. בענישה של
25 הנאשמים יש ליתן ביטוי לכך שייצור תקליטורים מפרי
26 זכויות יוצרים הינו השלב הראשון בהפרת זכויות יוצרים
27 של תקליטורים ואין להותיר את גינויים של העבירות בגדר
28 מס שפתיים בלבד, לטעמי יש להוקיע את מבצעי
29 העבירות, אשר גזלו זכויות של אחרים ולנסות למגר את
30 העבירות באמצעות הטלת עונשים כבדים שיהיה בהם כדי
31 להרתיע ולהבהיר לכלל הציבור את חומרת העבירות
32 והפגיעה בבעלי הזכויות במדינה.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 לפיכך מן הראוי היה להטיל על הנאשמים מאסר בפועל
2 מאחורי סורג ובריח לתקופה ממושכת, מאסרים על תנאי
3 וקנסות גבוהים" (בסעיף 9 לגזר הדין).
4

5 ד. ואולם, בהמשך לדברים האלה ציין בית המשפט קמא את השיקולים לקולא ואת
6 עקרון הענישה האינדיבידואלית לפיו על בית המשפט ליתן את הדעת לנאשמים
7 הספציפיים העומדים לפניו, באומר: :
8

9 "יחד עם זאת, מצאתי בבואי לגזור את דינם של הנאשמים,
10 שלא למצות את הדין עם הנאשמים 1 ו-2 ולא להטיל
11 עליהם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. מדובר
12 בנאשמים נעדרי הרשעות קודמות שלא ביצעו עבירות
13 נוספות מאז ביצוע העבירות בהן הורשעו, כשהעבירות
14 בגינן הורשעו הנאשמים בוצעו בשנים 1996 ל-1999, כתב
15 האישום הוגש בשנת 2002, ההליכים התנהלו שנים רבות
16 וחלק ניכר מהמיוחס לנאשמים בכתב האישום המתוקן לא
17 הוכח.
18

19 בנוסף שקלתי לקולא שעל הנאשמים הוטל בהליך האזרחי
20 לשלם ביחד ולחוד עם אחרים פיצוי בסך 5.8 מליון ₪
21 לחברות התקליטים בגין הפרת זכויות יוצרים, ואת
22 נסיבותיהם האישיות של הנאשמים 1 ו-2, לרבות מצבם
23 הבריאותי והכלכלי. עוד לקחתי לקולא, שלא הוגשו כתבי
24 אישום נגד אחרים ששמותיהם עלו במהלך הדיונים כמי
25 שהפרו זכויות יוצרים" (שם).
26

27 ה. בית המשפט קמא ציין כי שקל, בין היתר, את העובדה שמששון שימש בזמנים
28 הרלוונטיים לכתב האישום כמנכ"ל החברה והיה דומיננטי בביצוע העבירות. על כן
29 החליט בית המשפט קמא שלא לגזור על מששון ושאל עונשים זהים.
30

31 באשר לחברה, המצויה בפירוק, בחר בית המשפט קמא שלא לאמץ את עמדת נציג
32 הכונס הרשמי שביקש להטיל עליה קנס בשיעור 1 ₪ בלבד.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 על שום כל אלה ולאחר שבית המשפט קמא סקר את הטענות השונות שהעלו באי
2 כח הצדדים, את הפסיקה ואת דברי הנאשמים עצמם הוא גזר על המשיבים את
3 העונשים שפורטו לעיל.
4
- 5 **טענות המדינה (המערערת ע"פ 7065-01-10)** .6
6
- 7 א. כאמור לעיל, המדינה ערערה הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין של בית המשפט
8 קמא.
9
- 10 ב. **באשר להכרעת הדין**, טענה המדינה כי טעה בית משפט קמא בקובעו כי המערערת
11 לא הרימה את נטל השכנוע ביחס לטענתה לפיה כותרים מס' 65, 17 ו- 110,
12 המפורטים בנספח א' לכתב האישום המתוקן, יוצרו על-ידי המשיבים תוך הפרת
13 זכויות היוצרים בהם.
14
- 15 לעניין זה, טענה המערערת כי היסוד העובדתי של העבירות באשר לכותרים
16 האמורים הוכח באמצעות ראיות נסיבתיות שונות, ביניהן, חוות דעת **המומחה מר**
17 **גדי לבנה (המוציגים ת/298א, ת/299א, ת/300, ת/301)** אשר גם העיד בבית משפט
18 קמא במשך מספר ישיבות.
19
- 20 המערערת טענה כי עדותו של המומחה מר לבנה התייחסה לדרך המקובלת של מתן
21 הסכמה של בעל זכות היוצרים והדרכים לתיעוד הסכמה כזו בדגש על תעשיית
22 התקליטורים. כן התייחס המומחה לכך שמספר תקליטורים שיוצרו על ידי
23 המשיבים מהווים אוספים אשר מעולם לא יוצרו ולא הופקו על ידי בעלי זכויות
24 רשמיים ולכן לא יכולה היתה להיות הסכמה של בעלי זכויות היוצרים. בנוסף,
25 הפנתה המערערת לעדותו של המומחה שהעיד על שורה של אלמנטים ויזואליים
26 שמתוקף תפקידו הוא מכיר כסימנים בדיסקים המקוריים וסימנים אלה לא הופיעו
27 בתקליטורים שיוצרו על ידי המשיבים. לטענתה, המומחה הראה באופן חד משמעי
28 כי התקליטורים המיוצרים על ידי בעלי הזכויות שונים מהתקליטורים שיוצרו על
29 ידי המשיבים.
30
- 31 על שום כך, טענה המערערת כי שגה בית המשפט קמא בכך שלמרות שנתן אמון
32 מלא בעדותו של המומחה מר לבנה הוא התעלם לחלוטין מחוות דעתו.
33
- 34 ג. המערערת הוסיפה וטענה, כי בית המשפט קמא התעלם ולא התייחס לראיות
35 שהובאו מטעמה להוכחת מקום ייצורם של התקליטורים המפריים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1
2 בהקשר זה הפנתה המערערת לחוות דעת נוספות שנערכו על ידי המומחה מר ינס
3 אולריך (המוצגים ת/399 – ת/402).

4
5 המערערת טענה כי חוות הדעת זיהו את "טביעות האצבע" של מכונות לייצור
6 תקליטורים הנשארות בכל תקליטור שיוצא מהמכונה. בהתבסס על ההשוואה בין
7 התקליטורים שנבדקו לבין התקליטורים מקבוצת הביקורת, שלגביהם נטען על ידי
8 המערערת כי יוצרו במשיבה מס' 3, נקבע בחוות הדעת כי גם התקליטורים
9 הנבדקים יוצרו במכונות בהן יוצרו התקליטורים מקבוצת הביקורת.

10
11 המערערת טענה שלמרות שאין חולק אודות ממצאי חוות הדעת ביחס לתקליטורים
12 מקבוצת הביקורת קבע בית המשפט קמא כי המאשימה לא הוכיחה מעל לכל ספק
13 סביר כי הדיסקים מקבוצת הביקורת אכן יוצרו במפעל המשיבה 3.

14
15 המערערת טענה כי בית המשפט קמא דן בשתי עדויות שהובאו בפניו, של מר יוחנן
16 באנון ושל עו"ד גב' שרה פרזנטי, להוכחת מקום ייצורם של התקליטורים מקבוצת
17 הביקורת. ביחס לשתי העדויות קבע בית המשפט קמא כי הן אינן מסירות ספק
18 סביר אודות מקום ייצורם של התקליטורים.

19
20 המערערת טענה כי טעה בית המשפט קמא בכך שלמרות שנתן אמון מלא
21 בעדויותיהם של שני העדים האמורים, הוא ייחס להן משקל מועט.

22
23 המערערת הוסיפה וטענה כי חמישה מתוך ששת התקליטורים של קבוצת הביקורת
24 סומנו בסימון אינדוידואלי ופורטו תחת אותו סימון בספר ההזמנות של החברה
25 (ת/391 – נספח ז' להודעת הערעור). לטענתה, "סימונו של כל תקליטור קשור
26 ללקוח המזמין. סימון זה מאפשר זיהוי חד משמעי של התקליטור, עובדת ייצורו
27 במשיבה 3 ואף תאריך הזמנתו".

28
29 המערערת טענה שליאית העידה כי ספר ההזמנות ת/391 נערך בחברה בזמן אמת.

30
31 לטענת המערערת, תקליטור נוסף מתוך קבוצת הביקורת מופיע בעמ' 11 של נ/27
32 (נספח י' להודעת הערעור). נ/27 הוא קובץ המסמכים שנלקח מקלסר הלקוחות
33 של החברה והוגש בהסכמת הצדדים. לטענתה, המוצגים ת/391 ונ/27 מהווים ראיה
34 התומכת בטענתה במידה המאפשרת להסיר ספק סביר אודות מקום ייצורם של

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 התקליטורים. המערער טענה כי בית המשפט קמא טעה בכך שלא התייחס
2 לראיות אלה.
- 3
- 4 1. לאור האמור לעיל עתרה המערער לכך שבית משפט זה יקבע כי בית המשפט קמא
5 שגה בקביעתו כי ניתן להוכיח העדר הרשאה מאת בעלי זכויות היוצרים באמצעות
6 העדתם בלבד וכי ניתן להוכיח את העדר ההרשאה ככל נסיבה אחרת בדין הפלילי –
7 בראיות על פי העניין.
- 8
- 9 כן נתבקש בית משפט זה לקבוע כי שגה בית המשפט קמא בהתעלמו מראיות
10 אובייקטיביות ובקביעתו כי המערער לא הוכיחה את טענתה בדבר ייצור
11 התקליטורים מקבוצת הביקורת יחד עם 134 הכותרים המפורטים בנספח א' לכתב
12 האישום.
- 13
- 14 2. **באשר למידת העונש הראויה** טענה המערער כי המקרים שנדונו בעבר בפניי בתי
15 המשפט בתחום הפרת זכויות יוצרים אינם משתווים לנסיבות המקרה שלפנינו
16 מבחינת חומרת העבירות והיקפן. שם לרוב דובר על מפרים ביתיים ופרטניים.
17 ואילו בענייננו מדובר **במפעל מורשה**.
- 18
- 19 בענייננו העבירות בוצעו, בין היתר, על ידי הבעלים והמנהלים של החברה.
- 20
- 21 בענייננו מדובר בייצור של מאות אלפי עותקים מפרים, שיוצרו על פני שנים.
22 המערער טענה כי המשיבים ייצרו למעלה מ – 900,000 העתקים של אותם 80
23 כותרים שביצירתם הורשעו. גם אם חלק מאותה כמות יוצר ללא ידיעת המשיבים,
24 כפי שציין בית המשפט בסוף הכרעת דינו, עדיין מדובר בייצור של מאות אלפי
25 תקליטורים מפרים בידעתם של המשיבים.
- 26
- 27 המערער טענה כי גם במקרה היחיד שנדון בעבר בפסיקה ושבנו דובר על ייצור
28 תעשייתי לא הגיע היקף הייצור אפילו לעשרות אלפים. בענייננו, כאמור, מדובר
29 במאות אלפי עותקים מפרים.
- 30
- 31 המערער טענה כי משך התקופה בה בוצעו העבירות והיקפי הייצור מצביעים על
32 כך שלא מדובר במעידה חד פעמית אלא על בחירה שקולה ומתוכננת של דרך
33 התנהלות עבריינית.
- 34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 היקף היצור משליך בהכרח הן על היקף הרווחים הבלתי חוקיים שהפיקו
2 הנאשמים מההפרה והן על היקף הנזק שנגרם לבעלי הזכויות בתקליטורים.

3
4 המערערת טענה כי הצורך בהרתעה מפני גריפת רווחים קלים בהיקפים כה גדולים
5 בא לידי ביטוי אף בתיקון פקודת זכות יוצרים עוד לפני שנעברו העבירות דנן, תיקון
6 המאפשר הטלת קנס פי שבעה מהקנס שניתן להטיל על עבירה שעונשה מעל 3 שנות
7 מאסר בחוק העונשין. דהיינו, הקנס המקסימלי שניתן להטיל על כל העתקה מפרה
8 היה בתקופה הרלוונטית לענייננו, 1,050,000 ₪.

9
10 המערערת טענה כי בתי המשפט חזרו לא פעם על הצורך החיוני בהרתעה בעבירות
11 הקניין הרוחני, זאת לא רק כלפי הנאשם הספציפי אלא כלפי כלל ציבור עברייני
12 הקניין הרוחני.

13
14 על שום כך טענה המאשימה כי יש להחמיר בעונשם של המשיבים.

15
16 המערערת הוסיפה וציינה, כי במידה ויתקבל ערעור המדינה על הכרעת הדין אזי
17 יהיה מקום להחמיר בעונשם של המשיבים אף לדעת בית משפט קמא שכן היקף
18 ההפרות יגדל באופן ניכר.

19
20 טענות המערער שאול קרליץ (ע"פ 7450-01-10) .7

21
22 א. **שאול** באמצעות בא כחו **עו"ד מיכאל כרמל**, טען כי יש לקבל את הערעור ולהורות
23 על זיכוי ולו מחמת הספק. לחילופין עתר **שאול** יש לקבל את הערעור ולהקל
24 בעונשו.

25
26 ב. **באשר להכרעת הדין**, טען **שאול** כי לא היה מקום לדון בעניינו בכפיפה אחת עם
27 **שמשון** שכן ממכלול העדויות ומניתוח הכרעת הדין עולה כי עניינו של **שמשון** אינו
28 כעניינו של **שאול**. **שאול** טען כי היה בגדר "**בורג זניח**" הן במפעל והן במהלך
29 המשפט והוא לא ידע על מעשיו של אחיו **שמשון**.

30
31 ג. **שאול** טען, כי טעה בית המשפט קמא בקובעו כי רמת החשד הנדרשת מהמערערים,
32 **שניהם**, לצורך ביסוס היסוד הנפשי של העבירות שיוחסו להם הינו "**עצימת**
33 **עיניים**". **שאול** טען כי היה מקום להבחין ולאבחן במסגרת הכרעת הדין בין שני
34 המערערים שהרי הוכח **שמשון** הוא שהיה הרוח החיה ומנהל המפעל הלכה
35 למעשה, ואילו **שאול** שימש כעובד כללי במפעל ללא נגיעה לעניינים ניהוליים הגם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 שהיה רשום כמנהל. על כן היה מקום לדרוש ממנו חשד ברמה גבוהה בהרבה מזו
2 של שמשון.
- 3
- 4 ד. **שאל** הוסיף וטען, כי טעה בית המשפט קמא בהסיקו כי מעמד המערערים הם
5 כמעמד מנהל בית דפוס. לעניין זה נטען כי כבר נקבע בפסיקה כי על בעל בית דפוס
6 חלות הוראות חוק ספציפיות המייחדות עיסוק זה משאר העיסוקים ועל כן חלה על
7 עיסוק זה חובת זהירות מוגברת.
- 8 ה. **שאל** טען כי במקרה זה פעל בית המשפט קמא על פי כללים משפטיים מוטעים ועל
9 כן יש מקום לזכותו. בהקשר זה נטען כי בית המשפט קמא ויתר על הדרישה
10 האיכותית של חשד ממשי וקונקרטי והסתפק בדרישה כמותית לפיה די בכך שעולה
11 מהתנהגותו חשד בעלמא הגם שאיננו ממשי וקונקרטי.
- 12
- 13 ו. **שאל** הוסיף וטען כי לא ברור מהכרעת הדין מהן האינדיקציות לכך שהוא "עצם
14 את עיניו".
- 15
- 16 בהקשר זה טען **שאל**, כי מעיון בעדותו של **העד גרגורי ולחז** בבית משפט קמא
17 עולה כי בפגישה בה נכח גם הוא (**שאל**) הכל התנהל כחוק ולא היה שום סימן
18 שיכול לעורר חשד להפרת זכויות יוצרים. לעניין זה הפנה **שאל** לעמוד 610 ואילך
19 בפרוטוקול הישיבה מיום 31.3.10 בבית משפט קמא.
- 20
- 21 הוא הדין, כך נטען, באשר לגרסאותיו הסותרות לכאורה של **שאל** בעניין חדר
22 החשמל. לטענת בא כח **שאל** ההתנהגות האמורה סובלת פרשנויות שונות, ומכל
23 מקום מדובר בחשד שהתגבש **בשאל** לאחר מעשה ועל כן אין די בו בכדי להקים
24 את היסוד הנפשי הדרוש לעבירות.
- 25
- 26 גם באשר לסטמפרים (**המוצג ת/279**), שלכאורה נתפסו בביתו, לא ניתן ללמוד,
27 טען **שאל**, על "עצימת עיניים" מצדו. בהקשר זה נטען כי לא הוכח במידה של
28 למעלה מספק סביר שהתקליטורים שנתפסו שייכים ל**שאל** או לחתנו. לעניין זה,
29 טען בא כוחו של **שאל** כי טענתו על כך שהתקליטורים שייכים לחתנו לא נחקרה.
30 העובדה שחתנו לא הוזמן להיחקר במשטרה לעניין זה גרמה לנוק של ממש בהגנתו
31 של **שאל**.
- 32
- 33 **שאל** טען, שקביעת בית המשפט קמא כי מהעובדה שהעדים **חגי וארז** ידעו כי
34 במפעל מייצרים תקליטורים מפרים ניתן ללמוד על חשד סובייקטיבי שקינן בו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 עצמו הינה קביעה מוטעית. זאת, משום שלא ניתן להסיק מדברי עדים אלה את
2 שעבר בליבו של כל אדם במפעל.
3
- 4 **ז. באשר לגזר הדין** נטען כי העונש שנגזר על שאול הוא קיצוני בחומרתו.
5
- 6 בהקשר זה נטען כי לאור חלוף הזמן מיום ביצוע העבירות ועד למתן גזר הדין יש
7 להקל בעונשו של שאול. בנוסף, כך נטען, יש לשקול לקולא את עברו הפלילי הנקי;
8 את גילו (מעל 70, יליד 1940); את עובדת היותו נכה בשיעור של 10%, נכות שאינה
9 מוכרת לצורך גימלה, ואת העובדה שהוא "אינו עובד זכאי לקבלת פנסיה מהמוסד
10 לביטוח לאומי, כל כספי הפנסיה שלו הושקעו לצורך כיסוי חובות". עוד נטען כי
11 אשתו של שאול היא נכה בשיעור 100% מושתלת כליה "וגם כן זכאית לקצבת נכות
12 מהמוסד לביטוח לאומי". שאול הוסיף וטען כי עליו לשלם משכנתא על ביתו שעליו
13 הוטל עיקול במסגרת ההליך האזרחי בו חויב יחד עם 5 נתבעים נוספים לשלם סך
14 כולל של 5.8 מיליון ₪.
15
- 16 ח. בטיעונו המשלים בכתב, מיום 21.11.10, חזר בא כח המערער, עו"ד כרמל, על
17 עיקרי הדברים דלעיל.
18
- 19 **טענות המערער שמשון קרליץ (ע"פ 8556-01-10)** 8.
20
- 21 א. שמשון, באמצעות בא כחו עו"ד יאיר נדשי, טען כי יש לקבל את ערעורו ולהורות
22 על זיכוי מכל אשמה. לחילופין, טען שמשון כי יש להתערב בגזר הדין, להורות על
23 הפחתה משמעותית בעונש המאסר ועל ביטול הקנס.
24
- 25 ב. שמשון טען כי **הכרעת הדין**, כולה, שגויה. לטענתו, שגה בית משפט קמא בכך
26 שהתעלם מחומר ראיתי מהותי; הסיק מסקנות מוטעות מחומר הראיות שהונח
27 לפניו; נתפס לטעויות מהותיות בהערכת מהימנות המערער; שגה במשקל שנתן
28 לעדויות שנשמעו בפניו ושגה בעיבוד המידע ובשקלול הראיות והספקות לכדי
29 הכרעת דין מרשיעה ומוטעית.
30
- 31 ג. שמשון טען כי טעה בית המשפט קמא בכך שלא זיכה אותו מחמת הספק וזאת
32 מקום שהמאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה מעבר לכל ספק סביר ואף לא עמדה
33 בנטל הבאת הראיות.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 **שמשון** טען כי במקרה דנן מתקיימים במלוא עוצמתם החריגים לכלל לפיו אין
2 ערכאת הערעור מתערבת בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה
3 הדיונית.
4
- 5 ה. באשר ליסוד העובדתי, טען **שמשון** כי טעה בית המשפט קמא בקובעו כי הוכח
6 היסוד העובדתי בדבר קיומה של "העתקה מפרה" בכל העבירות בהן הואשם.
7
- 8 לעניין זה טען **שמשון** כי בית המשפט קמא התעלם לחלוטין מטענותיו בסיכומיו
9 לפיהן לא עלה בידי המאשימה להוכיח כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום אחזו
10 המתלוננים (**אקו"ם** ו**אזו הפדרציה**) בזכויות כלשהן בתקליטורים נשוא נספח א'.
11 משאלה הם פני הדברים הרי שלא הוכח שזכויות אלה הופרו.
12
- 13 בהקשר זה, טען **שמשון**, הסתפק בית המשפט קמא בעדותו של אדם שהחל את
14 עבודתו באקו"ם שנים לאחר התקופה הרלוונטית לכתב האישום. **שמשון** טען שלא
15 עמדה בפני בית המשפט ראיה ישירה כלשהי באשר לזהות בעלי הזכויות ביצירות
16 בתקופה הרלוונטית.
17
- 18 **שמשון** הוסיף וטען, כי טעה בית המשפט קמא בכך שהרשיעו בעבירה של עשיית
19 והחזקת לוח כדי לעשות בו העתקות מפרות של יצירה שיש עליה זכות יוצרים.
20
- 21 בהקשר זה נטען כי במפעל בוצעו שתי פשיטות (**ביום 23.12.99** ו**ביום 5.9.00**)
22 ובשתיהן לא נמצא ולו סטמפר (**לוח**) בודד אחד אשר לגביו נטען כי הוא מכיל תוכן
23 מפר. גם לפי הגיונו של בית המשפט קמא הרי שאקו"ם לא נתנה אישור להעתיק
24 את הזכויות במלל ובלחן, אך בשום מקום לא הועלתה הטענה של הפרת הזכויות
25 בהדפסה.
26
- 27 **שמשון** טען, כי שגה בית המשפט קמא בכך שהסתפק בזיהוי הוויזואלי שהתבצע על
28 ידי העדים להוכחת הטענה לפיה התקליטורים יוצרו במפעל. בהקשר זה טען
29 **שמשון** כי מעדויות המומחים עולה כי אמצעי הזיהוי היחיד לזיהוי תקליטורים
30 הוא בבדיקה המעבדתית, על כן הזיהוי הוויזואלי הינו, לכל היותר, מסננת
31 ראשונית בלבד ולא היה מקום לבסס על פיו ממצאים באשר ל- 80 מתוך 134
32 התקליטורים.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 בהקשר זה, נטען שכפי שבית המשפט קמא קבל את טענתו של **שמשון** על כך שלא
2 ניתן להסתמך על חוות דעת המומחה באשר ל- 54 מהתקליטורים, כך היה מקום
3 להסיק גזירה שווה באשר ליתרת התקליטורים.
4
- 5 **ח. שמשון** הוסיף וטען, כי שגה בית המשפט קמא בקובעו כי התקליטורים שיוצרו
6 במפעל, יוצרו בכמויות מסחריות וכי מדובר ביצור של אלפי תקליטורים מפריס
7 לכל כותר.
8
- 9 בהקשר זה נטען כי, בית המשפט קמא התעלם מטענתו של **שמשון** על כך שהוא
10 היה מנהל המפעל ולא עסק בפועל במכירת תקליטורים. **שמשון** טען שניהל את
11 המפעל ולא ידע ולא היה עליו לדעת על הסחר ביצירות מפרות. בנסיבות אלה הרי
12 שהמאשימה לא ביססה את היסוד הנפשי הנדרש של ידיעה ולא היה מקום
13 להרשיעו בעבירה של מכירה בדרך מסחרית לפי **סעיף 3(ב)(1) לפקודה**.
14
- 15 **ט. שמשון** טען, כי בית המשפט קמא התעלם מראיות מהותיות ורלוונטיות שהציג,
16 ובכלל זה, חומר ראיות התומך בטענתו על כך שבתקופה הרלוונטית החתמה על
17 טופס הצהרת זכויות היתה דבר מקובל בתעשיית ייצור התקליטורים. כן התעלם
18 בית המשפט קמא מן ההסכם בין המפעל לאקו"ם (**המוצג ת/13**) לפיו ניתן למפעל
19 אישור גורף לשימוש ברפרטואר אקו"ם.
20
- 21 **י. באשר לגזר הדין**, טען **שמשון** כי שגה בית המשפט קמא משדחה את בקשת בא
22 כוחו להפנותו לשירות המבחן טרם השמעת הטיעונים לעונש, ללא כל נימוק.
23 בהקשר זה נטען כי מכוח הנסיבות המיוחדות בתיק זה, התמשכות ההליכים
24 והשפעתם על חיי המערער היה מקום להורות על עריכת תסקיר.
25
- 26 **י"א. שמשון** הוסיף וטען, כי שגה בית המשפט קמא בכך שלא ייחס את המשקל הראוי
27 לנסיבות הרבות לקולא בעניינו, ובכלל זה, עברו הנקי; העובדה שאינו היוזם
28 והמניע לעבירות בהן הורשע; מצבו הכלכלי הקשה והתנהלות ההליך משך שנים.
29
- 30 בהקשר זה, ציין סניגורו של **שמשון** כי **לשמשון** אין מקורות כספיים כלשהם,
31 ומשכך, הוא ייאלץ לרצות בדרך של מאסר את מלוא התקופה שנקבעה חלף הקנס.
32 התוצאה האופרטיבית מכך, טען הסניגור, היא שהקנס מהווה תוספת מאסר
33 עקיפה לתקופת המאסר הרגיל ואין הדבר מתיישב עם ההלכה הפסוקה הרואה
34 אמצעי ענישה זה כפסול.
35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1 י"ב. בטיעונו המשלים בכתב, שהוגש ביום 14.11.10, חזר סניגורו של שמשון על עיקרי
2 הדברים דלעיל.
3
- 4 9. בדיון שהתקיים ביום 25.11.10 השלימו באי כוחם של שמשון ושאל את טיעוניהם בעל פה.
5 באת כח המדינה לא הופיעה בפנינו בשל שביתת הפרקליטים שהתנהלה אותה עת.
6
- 7 סניגורו של שמשון, עו"ד נדשי טען כי טעה בית המשפט קמא בקובעו כי מתקיימים
8 בעניינינו היסוד העובדתי והנפשי של העבירות המיוחסות למרשו.
9
- 10 לעניין היסוד הנפשי טען הסניגור, כי שגה בית המשפט קמא בקובעו כי רמת החשד הנדרשת
11 משאל ושמשון זהה לרמת החשד הנדרשת ממדפיס. לעניין זה נטען שכפי שנקבע בפסיקה
12 וכפי שגם עולה מההסדר בחקיקה הרי שמעמדו של בעל בית דפוס הוא מעמד מיוחד
13 והתכלית היא מניעת הפצת תכנים מסיתים.
14
- 15 לעניין היסוד העובדתי חזר עו"ד נדשי על טענותיו לעניין התעלמותו של בית המשפט קמא
16 מטענות שהעלה שמשון ובכלל זה מראיות והסכמים לפיהם הומחו זכויות היוצרים
17 ביצירות נשוא התקליטורים המפורטים בנספח א' למפעל.
18
- 19 לעניין העונש, טען סניגורו של שמשון כי הגם שבית המשפט קמא התייחס לשיקולים
20 לקולא הרי שהעונש שניתן הלכה למעשה חורג בחומרתו במידה המצדיקה את התערבות
21 ערכאת הערעור. בית המשפט קמא הטיל על המערער קנס כבד וקבע כי יוכל להמירו ב- 12
22 חודשי מאסר בפועל כאשר לא נבדקה כלל יכולתו הכלכלית. ברור כי אין ביכולתו של
23 המערער 2 לשלם את הקנס שנגזר עליו ולכן התוצאה היא שבית המשפט קמא השית באופן
24 עקיף מאסר בפועל על אדם חולה, מבוגר וללא עבר פלילי.
25
- 26 סניגורו של שאל, עו"ד כרמל, הצטרף לדברי חברו עו"ד נדשי באשר לטעויות שנפלו
27 בקביעת בית המשפט קמא לעניין היסודות העובדתיים והנפשיים של העבירות.
28
- 29 עו"ד כרמל הדגיש את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות וטען כי לא ניתן להעניש על
30 מעשים שנעשו בשנים 1996 - 1999 על פי הסטנדרטים ובהתאם למודעות ולהסברה
31 שקיימים בשנת 2010.
32
- 33 עו"ד כרמל טען כי מן הראוי לזכות את מרשו, שאל, או, לפחות לקבל את ערעורו על העונש
34 ולהפחית בצורה משמעותית מגובה הקנס. מכל מקום, נטען כי יש לדחות מכל וכל את
35 ערעור המדינה על שני רכיביו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
10. דין
- א. לאחר שעיינתי בהכרעת דינו ובגזר דינו של בית משפט קמא, בהודעות הערעור והטיעונים המפורטים בכתב שהגישו הצדדים, בדין, בהלכה הפסוקה ובמכלול נסיבות העניין – הגעתי למסקנה כי דין שלושת הערעורים להידחות.
- להלן אפרט את הנימוקים שהובילו אותי למסקנה זו.
- ב. המסגרת הנורמטיבית והדין החל
- במסגרת תיקון מס' 8 לחוק לתיקון פקודת זכות יוצרים, שנתקבל בכנסת ביום 23.10.02, תוקן סעיף 3 לפקודה באופן שנמחקו הסעיפים (1)3(א) – (1)3(ה).
- בענייננו, בזמן ביצוע העבירות (השנים 1996-1999) חלו הסעיפים שנמחקו, כאמור לעיל, בהתאם להוראות המעבר שנקבעו בחוק זכויות יוצרים, תשס"ח – 2007, על-כן אביא את הסעיפים הרלוונטיים בנוסחם המקורי והמלא:
- "העברות"**
3. (1) כל העושה ביוזעין אחד המעשים דלקמן, דינו – מאסר שלוש שנים וקנס פי שבעה מהקנס שנקבע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977:
- (א) מתקין לצרכי מכירה או שכירות העתקה מפירה של יצירה הנתונה לזכות יוצרים;
- (ב) מוכר או משכיר או מציג או מציע למכירה או לשכירות בדרך מסחרית כל העתקה מפירה של יצירה כזאת;
- (...)
- (ו) עושה או מחזיק ברשותו לוח כדי לעשות בו העתקות מפירות של יצירה שיש עליה זכות יוצרים, או גורם לשם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 תועלתו הפרטית להצגתה ברבים של יצירה שיש בה
2 זכות יוצרים שלא בהסכמתו של בעל זכות היוצרים".

3
4 להשלמת התמונה אציין, כי סעיף 3(1)(ו) לפקודה הוסף במסגרת תיקון מס' 4
5 לחוק לתיקון פקודת זכות יוצרים שהתקבל בכנסת ביום 20.5.1981.

6
7 ערעור המדינה על הכרעת הדין ג.

8
9 ערעור המדינה התמקד, כאמור, בטענה לפיה מחוות דעת המומחה מר גד לבנה,
10 מעדותו ומראיות נסיבתיות נוספות, עולה כי הכותרים מס' 65, 17 ו-110,
11 המפורטים בנספח א' לכתב האישום, יוצרו על-ידי המשיבים, בידיעתם ותוך הפרת
12 זכויות יוצרים בהם ולא היה מקום לזכותם מעבירות אלה.

13
14 אין בידי לקבל טענה זו ואני דוחה אותה.

15
16 המערערת מבקשת, הלכה למעשה, כי נתערב בקביעותיו העובדתיות ובממצאי
17 המהימנות של בית המשפט קמא. סבורני כי מן הדין לדחות את בקשתה זו של
18 המערערת אך מן הטעם הפשוט שאין דרכו של בית המשפט של ערעור להתערב
19 בקביעת ממצאים עובדתיים של בית המשפט בערכאה הראשונה אלא בנסיבות
20 חריגות שבהן מסקנות הערכאה הראשונה מופרכות על פניהן, או לוקות בטעויות
21 גסות או יש בהן התעלמות מגורמים רלבנטיים שהיה בהם כדי להביא לשינוי
22 התוצאה.

23
24 ראו לעניין זה את פסקי הדין שלהלן: ע"פ 8332/05 יצחק איסקוב נ' מדינת
25 ישראל (טרם פורסם, 2007), בסעיף 14; ע"פ 685/05 שליו דרעי נ' מדינת ישראל
26 (טרם פורסם, 2007), בסעיף 15; רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם
27 פורסם, 2007), בסעיף 5; ע"פ 10711/07 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, ניתן
28 ביום 4.9.08), בסעיפים 6-7; ע"פ 3468/07 חנוך עצמון נ' מדינת ישראל (טרם
29 פורסם, ניתן ביום 14.7.10).

30
31 כך גם נקבע בפסק דין שניתן לאחרונה בע"פ 8292/09 עלי עודה נ' מדינת ישראל
32 (פורסם בנבו, ניתן ביום 21.6.2010), בסעיף 23 לפסק דינו של כב' השופט י'
33 דנציגר:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 " (... כלל ידוע הוא כי ערכאת הערעור אינה נוהגת
2 להתערב בממצאים העובדתיים כפי שאלו נקבעו על ידי
3 הערכאה הדיונית, על אחת כמה וכמה מקום בו עסקינן
4 בממצאים עובדתיים שנקבעו על יסוד הערכת מהימנותם
5 של העדים שהעידו בבית המשפט [ע"פ 425/07 פלוני נ'
6 מדינת ישראל (פורסם בנבו), 5.11.2007]; ע"פ 7376/02
7 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(4) 558, 565]. בית משפט זה
8 חזר וקבע כי במקרים מעין אלו הערכאה הדיונית הינה
9 בעלת יתרון מובהק על ערכאת הערעור וביכולתה להתרשם
10 מהעדים, משפת גופם, מהתנהגותם ומאופן מסירת
11 עדותם, ומכאן שהתערבותה של ערכאת הערעור בממצאיה
12 של הערכאה הדיונית תהיה מצומצמת עוד יותר ותוגבל אך
13 למקרים חריגים ונדירים בהם נפלה טעות של ממש
14 במסקנותיה ובקביעותיה של הערכאה הדיונית [ע"פ
15 4629/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו),
16 18.11.2009]; ע"פ 6295/05 וקנין נ' מדינת ישראל (פורסם
17 בנבו), 25.1.2007]."

18
19 בענייננו, סבורני כי אין כל הצדקה להתערב בממצאיו העובדתיים של בית המשפט
20 קמא.

21
22 עיון בהכרעת הדין המפורטת של בית המשפט קמא מעלה כי בית המשפט התייחס
23 למכלול הראיות שהובאו בפניו ומסקנותיו מבוססות על ממצאים שנקבעו על ידו על
24 סמך אותן ראיות, כמפורט בנימוקי הכרעת הדין.

25
26 בית המשפט קמא קבע במפורש, ובדין עשה כן, שלא ניתן להרשיע את המשיבים
27 ביחס לכותרים שלעיל על סמך חוות הדעת ועדותו של מומחה התביעה מר גד לבנה.
28 בהקשר זה, על סמך עדויות נציגי אקו"ם והפדרציה, נקבע כי לא הוכח שהפדרציה
29 היא בעלת זכויות היוצרים בהקלטה ולא הובאו לעדות בעלי זכויות ההקלטה. לכן,
30 נקבע שלא ניתן לאמץ את עמדת המומחה לבנה שהעיד באופן גורף כי כל
31 התקליטורים שבהם לא מדובר בגרסת כיסוי המפורטים בנספח א', מפריס זכות
32 יוצרים שעניינה הקלטה. לעניין זה העיד גם יוחנן באנון, מנהל מחלקת אכיפה
33 בפדרציה, כי זכויות היוצרים נמצאות בידי חברות התקליטים ולא בידי הפדרציה
34 וכל המעוניין להקליט, להעתיק או להפיץ הקלטה חייב לפנות לחברות התקליטים
35 על מנת לקבל אישור לכך, כאשר באופן מקדמי הפדרציה יכולה לסייע לו בכך

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 שהיא תעביר לו את המידע באשר לשאלה למי שייכות הזכויות ולמי עליו לפנות.
2 כמו כן התייחס בית המשפט לכך שגם עדת התביעה עו"ד הגב' פרזנטי העידה
3 שאיננה יודעת מי הם כל בעלי זכויות היוצרים המנויים בנספח א'.
4
5 סבורני כי המסקנה אליה הגיע בית משפט קמא בהקשר זה מנומקת ומעוגנת היטב
6 בתשתית הראייתית ועל כן אין מקום להתערב בה.
7
8 המערערת הוסיפה, כאמור, וטענה כי בית המשפט קמא "התעלם" או "לא
9 התייחס" לראיות המוכיחות את מקום ייצור התקליטורים (כשהכוונה היא לחוות
10 דעת המומחה ינס אולריך; עדותו של יוחנן באנון; עדותה של עו"ד הגב' שרה
11 פרזנטי ולדברים שעלו בעדותה של עדת המדינה ליאת המוצאים סיוע במוצג
12 ת/391 שהינו ספר ההזמנות ומוצג נ/27 שהינו קובץ מסמכים מקלסר הלקוחות
13 של החברה).
14
15 מעבר לכך שמדובר בערעור על קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות, הרי שעיון
16 בהכרעת הדין מעלה תמונה שונה מזו הנטענת. סבורני שאין ממש בטענות
17 המערערת בעניין זה.
18
19 בית המשפט קמא מצא שהבסיס עליו התבססו חוות דעת המומחה מר ינס אולריך
20 (המוצגים ת/399 – ת/402) אינו יכול לעמוד שכן לא עלה בידי המערערת להוכיח
21 שאותם תקליטורים שנשלחו לבדיקת המומחה הם אכן תקליטורים שיוצרו
22 בנאשמת, ומשכך הרי שלא ניתן להתבסס על המסקנות שבחוות הדעת.
23
24 סבורני שאין כל הצדקה להתערב בקביעתו העובדתית של בית המשפט קמא באשר
25 למקום ייצור התקליטורים.
26
27 לצורך מסקנתו בעניין זה, התייחס בית המשפט לדברים שעלו בעדותו של באנון
28 ששלח את התקליטורים למומחה. בית המשפט קבע שאין די בעדותו של באנון,
29 לפיה הוא יודע "בוודאות" כי התקליטורים יוצרו בנאשמת מבלי להסביר את מקור
30 הידע, כדי לקבוע שאכן כך הוא. כמו כן, התייחס בית המשפט קמא לעדותה של
31 עו"ד פרזנטי שסיפרה שהיא לא זו שרכשה בעצמה מהנאשמת את התקליטורים
32 שנשלחו לבדיקת המומחה אולריך. בנוסף, נתן בית המשפט קמא דעתו לכך
33 שהמאשימה לא הציגה לעדים שהופיעו בבית המשפט את אותם תקליטורים
34 שנשלחו למומחה על מנת שיזהו אותם ובכך, למעשה, לא קשרה המאשימה בין
35 התקליטורים בקבוצת הביקורת לבין אלה שבנספח א'. הוא הדין, כך נקבע, באשר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 למשקל עדותה של עדת המדינה **ליאת**, שבית המשפט קבע שלא ניתן למצוא
2 בעדויות ובמסמכים שהוצגו את הסיוע הנדרש לעדותה.

3
4 הנה כי כן, בית המשפט קמא לא התעלם מהראיות אלא בחן אותן אחת לאחת
5 וקבע כי לא ניתן לבסס על פיהן הרשעה מעבר לכל ספק סביר ביחס למקום ייצורם
6 של כל התקליטורים מקבוצת הביקורת שנשלחו לבדיקת המומחה. לא מצאתי כי
7 יש מקום להתערבות בהכרעתה המנומקת של הערכאה הדיונית בנקודה זו.

8
9 **על שום כל אלה, סבורני כי דין ערעורה של המדינה על הכרעת הדין להידחות.**

10
11 ערעוריהם של שאול ושמשון על הכרעת הדין .ד

12
13 בחלק זה של הדיון אתייחס תחילה בנפרד לטענות שהעלו כל אחד מהמערערים.
14 בהמשך, אתייחס ביחד לטענות שהעלו המערערים ביחס ליסוד הנפשי של העבירות
15 שכן היו אלה, בעיקרן, טענות זהות.

16 שמשון

17
18
19 במסגרת ערעורו של **שמשון**, כמפורט לעיל, נטען באריכות כי שגה בית משפט קמא
20 עת הרשיע את שמשון, משום שלא התקיימו היסוד העובדתי והיסוד הנפשי של
21 העבירות נשוא כתב האישום.

22
23 לעניין **היסוד העובדתי**, טען **שמשון**, כאמור, כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח כי
24 בתקופה הרלוונטית לכתב האישום אחזו המתלוננים בזכויות כלשהן בתקליטורים
25 שבנספח א'; כי לא עמדה בפני בית המשפט ראיה ישירה כלשהי באשר לזהותם של
26 בעלי הזכויות ביצירות המפורטות בתקופה הנ"ל וכי בית המשפט התעלם מטענת
27 הנאשמים לפיה בתקופה הרלוונטית היה נהוג בתעשיית ייצור התקליטורים
28 להחתים על טופס הצהרת זכויות. עוד נטען, כי בית המשפט התעלם מההסכם בין
29 המפעל לבין אקו"ם, **המוצג ת/13**, לפיו ניתן למפעל אישור "גורף" להשתמש
30 ברפרטואר אקו"ם.

31
32 אין בידי לקבל טענות אלו ואני דוחה אותן.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 מעבר לכך שמדובר בטענות החותרות תחת קביעות ומסקנות עובדתיות של
2 הערכאה הדיונית, שכאמור אין דרכו של בית משפט לערעורים להתערב בהן, הרי
3 שגם בחינת הטענות לגופן מעלה כי אין בהן ממש.

4
5 **ראשית**, עוד בדיון שנערך ביום 7.10.03 בבית המשפט קמא הצהיר בא כח
6 הנאשמים דאז, **עו"ד אביטל**, כי אין מחלוקת שלתקליטורים המפורטים בנספח א'
7 יש זכויות מוגנות (**ראו: בעמ' 1123 – 1124 להכרעת הדין**).

8
9 **שנית**, בהתאם למסגרת הנורמטיבית החלה בעניינינו, תקליטור מוזיקה מאגד
10 בתוכו לפחות שלושה סוגי יצירות שיש בהן זכויות יוצרים מוגנות (**במלל, בלחן**
11 **ובהקלטה**), על כן, גם בהנחה שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום לא היה צורך
12 בהרשאה מבעל זכות ההקלטה, עדיין היה צורך בהרשאה מבעלי זכויות היוצרים
13 של כל יצירה לעניין המלל והלחן (**בעמ' 1124**).

14
15 **שלישית**, בית המשפט קמא בחן את העדים השונים ובוחר ליתן אמון בעדויותיהם,
16 כך באשר לעדותו של **עד התביעה חגי יצחקי** שעבד כדפס במפעל וזיהה חלק גדול
17 מהפילמים וכן סיפר על תהליך הייצור והקשר עם הלקוחות; הוא הדין, באשר
18 לעדויותיהם של **ארז רניה, אשר מרקו וגרגורי ורחולז**.

19
20 **רביעית**, בית המשפט קמא בחן את עדויותיהם של נציגי המתלוננים (**אקו"ם ו/או**
21 **הפדרציה**) שהעידו בפניו. מעדותו של **מר רן קידר**, מי ששימש כמנכ"ל אקו"ם בין
22 השנים 1980-2000, למד בית המשפט כי גם אם מקליטים גרסת כיסוי יש צורך
23 ברישיון מאקו"ם, וזאת אף אם אין צורך ברישיון מהפדרציה, שכן יכול שאין הפרה
24 של זכויות הקלטה של תקליט המקור, אבל יש הפרה על זכויות יוצרים במלל ובלחן
25 (**בעמ' 1140**).

26
27 בנוסף, אימץ בית המשפט את הדברים שעלו בעדותה של **הגב' מרלין אביב**, מי
28 שניהלה את מחלקת הרישוי באקו"ם משנת 1989. מעדותה עלה כי כל
29 התקליטורים המפורטים בנספח א', למעט התקליטורים שמספריהם 13, 59, 17,
30 65, 110, הם תקליטורים המוגנים בזכויות יוצרים על-ידי אקו"ם. העדה התייחסה
31 ל**מוצג ת/13**, אשר לגביו המערערים טענו, כאמור לעיל, כי מדובר בהסכם גורף
32 למפעל להשתמש ברפרטואר אקו"ם. העדה טענה, ובית המשפט קיבל את הטענה,
33 כי מטרת ההסכם היא שהנאשמת לא תוכל לייצר עבור אדם שאין לו רישיון
34 מאקו"ם, והוסיפה כי על פי הרישומים אקו"ם מעולם לא נתנה רישיונות ליוסי,
35 גרגורי ובן ציון גיגי, וגם דבש פנה לראשונה לאקו"ם בבקשה לקבלת רישיון **רק**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 במאי 1999, היינו בתום התקופה הרלוונטית בה בוצעו העבירות על פי כתב
2 האישים. בית המשפט קמא התרשם מעדותה של הגב' אביב, האמין לה וקבע כי
3 עדותה לא נסתרה והיא נתמכת במסמכים בכתב הלקוחים ממאגרי המידע של
4 אקו"ם.

5
6 הנה כי כן, מעבר להלכה לפיה אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי
7 עובדה ומהימנות של הערכאה המבררת, הרי שעיון בהכרעת הדין מעלה כי בית
8 המשפט קמא בחן את הטענות הנ"ל בקפידה וקבע כי הוכח מעבר לספק סביר
9 שמדובר בתקליטורים שיוצרו ללא רישיון, היינו כי התקיים היסוד העובדתי, ואין
10 מקום להתערב בהכרעתו.

שאל

11
12
13
14 טענתו המרכזית של **שאל**, כמפורט באריכות לעיל, היא כי היה מקום לאבחן
15 בנסיבות העניין בינו לבין שמשון שהוכח שהיה המנכ"ל, היוזם ו"הרוח החיה"
16 מאחורי כל פעילות המפעל, ולעניין זה ישנה השפעה על בחינת היסוד הנפשי בעניינו
17 של שאל, ובהמשך על הרשעתו.

18
19 אין בידי לקבל את טענותיו של שאל בהקשר זה ואני דוחה אותן.

20
21 טענותיו של **שאל** על כך שלא הוכח היסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירות,
22 נשענות על גרסתו לפיה היה "**בורג זניח**" במערכת ושימש כעובד "**תמים**" במפעל
23 תחת הוראותיו של שמשון – טענות אלו נדונו ונדחו בבית המשפט קמא (**עם זאת**
24 **בית המשפט ראה ליתן משקל מסויים להבדל במידת מעורבותם של השניים**
25 **בביצוע העבירות בעת ששקל את עניין העונש**).

26
27 על סמך התשתית הראייתית הרחבה והעדים הרבים, קבע בית המשפט קמא
28 שהוכח כי **שאל פעל כמנהל בחברה** וכי הראיות מצביעות על מעורבות ישירה של
29 שאל בכל אחד משלבי הפרשה נשוא האישימים. נקבע כי שאל ביצע את העבירות
30 במהלך תפקידו בחברה כשהוא מודע לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב
31 האישים.

32
33 בית המשפט קמא דן **בנפרד** בעניינם של הנאשמים והתייחס לטענות שהעלה כל
34 אחד מהם בטרם הכריע כי מתקיים בהם היסוד הנפשי הנדרש להרשעה בעבירות
35 נשוא כתב האישים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1
2 כך, באשר לשאול, התייחס בית המשפט לטענותיו על כך שלמרות שהיה רשום
3 כמנהל בנאשמת, הוא עסק, בפועל, בנושאים טכניים, לא עסק בניהול הנאשמת ולא
4 ידע על תהליך הייצור או מה נדרש מהלקוחות להביא לצורך ייצור התקליטורים.
5
6 בית המשפט קמא דן בטענות האמורות ודחה אותן אחת לאחת, תוך שהוא מפנה
7 לסתירות שבין הודעתו של שאול במשטרה (המוצג ת/7) שם תאר הנאשם את
8 השלבים של ייצור תקליטורים בנאשמת ואף סיפר שהוא נהג להחליף את שמשון
9 בעת שנעדר מהעבודה בנאשמת, לבין עדותו בבית המשפט. לאור הסתירות
10 האמורות בחר בית המשפט קמא שלא ליתן אמון בדברי הנאשם בבית המשפט על
11 כך שלא ידע על המתרחש בנאשמת ועסק רק בפן הטכני.

12
13 לעניין זה קבע בית המשפט קמא כי –

14
15 " (...) אין ספק שהיה מעורב פחות מהנאשם 1 בעניינים
16 השוטפים בנאשמת, אולם ברי שידע על נוהלי העבודה
17 ועצם עיניו לעניין ביצוע העבירות. דוגמא לעצימת עיניים
18 ניתן ללמוד מעדות גרגורי, שנאשם 2 נכח בפגישה
19 הראשונה עם נאשם 1, בה ביקש גרגורי לדעת על נהלי
20 העבודה. גם מהתנהגות נאשם 2 בעת הפשיטה,
21 כשהתבקש ליתן מפתחות לחדר החשמל וגרסאותיו
22 הסותרות לעניין ידיעתו על חדר החשמל, מצביעה על
23 מודעותו ועצימת עיניו" (בעמ' 1165 להכרעת הדין).

24
25 בהמשך התייחס בית המשפט קמא גם לטענתו של שאול על כך שהתקליטורים
26 שנמצאו שייכים לחתנו ודחה גם את הטענה זו (שם).

27
28 על שום כל אלה, ועל יסוד התשתית הראייתית עליה עמדתי לעיל, קבע בית המשפט
29 קמא כי המערער היה מודע לכך שבנאשמת מייצרים העתקות מפרות ועצם עיניו.
30 לא מצאתי כי נפלה שגגה בקביעתו של בית המשפט קמא ואיני רואה כל הצדקה
31 להתערב בה.

32
33 שאול ושמשון

34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1 באשר לטענות המערערים **שאול ושמשון**, שניהם, לעניין היסוד הנפשי והשוואת
2 מעמד למעמד מנהל בית דפוס, סבורני כי בדין קבע בית המשפט קמא כי ניתן
3 לערוך אנלוגיה בין השניים ואין להתערב במסקנתו על כך שבנסיבות העניין הוכח
4 שמתקיים במערערים היסוד הנפשי של **"מודעות"**.

5
6 אין מחלוקת על כך שנדרשת **מודעות** לטיב ההתנהגות וכן לנסיבות הרלוונטיות.
7 הדבר נובע ממילותיו של החוק (**"כל העושה בודעין"**).

8
9 המודעות נבחנת על בסיס כלל הנסיבות שהובאו והוכחו בפני הערכאה הדיונית,
10 **"שהרי הדבר הנתון ללבו של אדם פנימה, אין להוכיחו אלא על דרך התחקות אחר**
11 **ראיות נסיבתיות, התנהגות ונתונים חיצוניים"** [ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני
12 קליין (פורסם בנבו, ניתן ביום 4.9.07), בסעיף 27].

13
14 בית המשפט השווה את מעמד המערערים למעמדו של בעל או מנהל בית דפוס,
15 ובדין עשה כן.

16
17 כלל הוא כי מידת **"ההיתממות"** ו**"עצימת העיניים"** נקבעת תוך התחשבות
18 בנסיבות בשילוב שיקולי מדיניות שונים. המחוקק מתייחס למדפיס כאל עיסוק
19 מיוחד. גישה זו נובעת מכך שביכולתו של בעל דפוס, כמוהו כמנהל ובעלים של
20 **מפעל מורשה** לייצור תקליטים, לגרום נזק רב על ידי הדפסת דברי פרסום
21 בהיקפים גדולים. הנזק יכול לנבוע מהסתה או מלשון הרע, אך הוא יכול לנבוע, כפי
22 שקרה בנסיבות העניין שלפנינו, מהפרה של זכות יוצרים בהיקף משמעותי (ראו:
23 ע"פ (מחוזי ת"א) 559/93 יפים מסג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום
24 1.2.94)).

25
26 בית המשפט קמא הסיק את ידיעת המערערים משורה של ראיות נסיבתיות
27 ואחרות. ממצאי בית המשפט קמא מבוססים כדבעי ואין מקום להתערב בהם.

28
29 **על שום כל אלה, סבורני כי דין ערעוריהם של שאול ושמשון על עצם הרשעתם**
30 **בדין – להידחות.**

31
32 ה. ערעורי הצדדים על גזר הדין:

33
34 אפנה עתה לדון בערעורי הצדדים על גזר הדין. כאמור לעיל, המדינה ערערה על
35 קולת העונש, מזה, ושאל ושמשון ערערו על חומרתו, מזה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1
2 למרבה הצער הפכו העבירות של פגיעה בזכויות יוצרים למכת מדינה. אמצעי
3 ההעתקה הטכנולוגיים נעשים קלים וזמינים והם מאפשרים העתקה בקלות רבה,
4 בהיקף רחב ובאיכות גבוהה. מדובר בתופעה רחבת היקף ששומה על הרשויות
5 המופקדות על אכיפת החוק לפעול למיגורה ביד קשה ותקיפה.
6
7 למותר לציין שכתוצאה מן הפגיעה בזכויות היוצרים נגרם נזק כבד לציבור
8 היוצרים המשקיעים מכישרונם, ממרצם, מזמנם ומממונם ביצירותיהם, ולאחר
9 מכך באים אנשים כדוגמת הנאשמים שלפנינו וחומסים וגוזלים מן היוצרים את פרי
10 עמלם. תחת שהיוצרים ייהנו מהצלחת יצירותיהם, קוטפים העבריינים מפירי
11 הזכויות את הפירות.
12
13 בעבירות הנדונות כאן יש, לבד מרמיסתן הגסה של זכויות הקניין הרוחני של בעלי
14 הזכויות (המלחינים, המשוררים והפזמונאים, ובעלי זכויות ההקלטה), גם פגיעה
15 חמורה בשמה הטוב של מדינת ישראל שבשטחה מבוצעות העבירות וההקלטות
16 המפרות.
17
18 על שום כך שומה על בית המשפט להקשיח את לבו בעת שהוא גוזר עונשים על
19 עבירות של פגיעה בזכויות יוצרים. העונש הראוי בגין העבירות בהן עסקינן, במיוחד
20 כשמדובר בהיקף רחב של עבירות, כמו בענייננו, הוא **מאסר משמעותי ביותר**
21 **לריצוי בפועל**.
22
23 בנסיבות העניין שלפנינו, העונשים שהוטלו על הנאשמים הם **עונשים קלים ביותר**
24 ביחס לחומרת העבירות שנעברו והיקפן. למעשה, אלמלא חלוף הזמן הרב למן
25 ביצוע העבירות ועד היום ראוי היה לדון כל אחד מן הנאשמים לתקופת מאסר
26 משמעותית לריצוי בפועל, לבד מקנס ומאסר על תנאי.
27
28 ברם, כלל נקוט בידנו מימים ימימה שהענישה היא אינדיבידואלית, ובית המשפט
29 משתדל להתאים את מידת העונש למידתו של הנאשם ומכלול נסיבות העניין. כך
30 תמיד וכך גם במקרה זה.
31
32 לאור גילם של הנאשמים שלפנינו (שמשון יליד 1946 ושואל יליד 1940); לאור
33 הזמן הרב שחלף למן ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום (בשנים 1996-
34 1999) ועד להגשת כתב האישום (בשנת 2002); לאור הזמן הרב שחלף עד למתן
35 הכרעת הדין וגזר הדין (הכרעת הדין ניתנה ביום 8.9.2008 וגזר הדין ניתן ביום

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

תמר נתנאל - שרון שופטת

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את שלושת הערעורים כאמור בחוות דעתו של השופט עודד גרשון.

על מר שמשון קרליץ להתייצב לתחילת ריצוי עונשו, 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, במתנ"ס על שם מנדל ברח' שרת ת.ד. 560 קרית ים. טלפון : 04-8750678, בפיקוחו של מר מוטי פרג. טלפון נייד: 0506278586 ביום ראשון 13.2.2011 בשעה 08:00.

על מר שאול קרליץ להתייצב לתחילת ריצוי עונשו, 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, באש"ת – אגודה לשיקום תעסוקתי, רח' החרושת 96/136 קרית ביאליק. טלפון: 04-87772394, בפיקוחו של מר מוטי פרג, טלפון נייד : 0506278586 ביום ראשון 13.2.2011 בשעה 08:00.

אנו מבהירים הן למר שמשון קרליץ והן למר שאול קרליץ כי אם לא יתייצבו לריצוי עונשם במועד ולא יפעלו על פי הנחיות האחראי, כי אז הם עלולים לרצות את תקופת המאסר או חלקה במאסר מאחורי סורג ובריח ממש.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

27 בינואר 2011

ע"פ 7065-01-10 מדינת ישראל ע"י פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרליץ ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9

המזכירות תשלח העתק מפסק דין זה לממונה על עבודות שירות, בקשר לכל אחד משני ה"ה
קרליץ.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"א, 27 ינואר 2011, במעמד הצדדים.

תמר נתנאל-שרון, שופטת

אלכס קיסרי, שופט

עודד גרשון, שופט
(אב"ד)

10
11
12